

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XV. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

scias, Sanctior an Doctior; relictis ingenij summi magnis monumentis, quae inter magnum omnino & mirificum opus, quod *Monarchiam Mysticam Ecclesiae*, inscripsit, Epitaphium sequens ipsi positum:

*Sermonis sacri conscripta Volumina dicunt:
Non lateat in modio, qui lateat hoc tumulo.*

Moritur hoc iplo etiam anno R.

Conradus Alopitius Mon. Garstenfis. P. Conradus Alopitius, celeberrimi Garstenfis in Superiore Austria Canobij Monachus, Vir Religiosissimus, à Magna Numinis gratia, maxime in liberandis energumenis, & profigandis Cacodæmonibus plurimum, celebratus.

*I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D C . X V .
Sancti Patris Benedicti . M . C . X X X V .*

ETiam Romæ in tanto sanctissimi, tanto Eminentissimorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, tanto Principum Romanorum totiusque Italie præsentia, concursu & respectu, Optimum ramen Numen, in minimis æque excellens, ac magnis, quos diligit & à quibus diligitur solidius, major maximis non solum videri vult, (uti est ubivis) sed in suis quoque humillimis servulis, ita se probat omnibus, & conspicuum reddit, ut ima summis non æquiparentur solum, sed absque comparatione ulla, etiam coeli totius contestatione præferantur. Talis hoc iplo anno in oculis DEI, in oculis Romæ, & omnium, qui æqui rerum æstimatores sunt, suichumillimus, & in oculis suis abjectissimus P. F. Joseph à S. Germano Siculus, vir plane extaticus simulque Angelicus, ex Angelica sodalitate Fulientium, nostrorum. De hoc ita Carolus à S. MARIA: Joseph à S. Germano, Siculus, ab iplo sæculo, doctrina jam, & sanctitate singulari, toti Urbi notus; ad sanctæ Obedientiæ bonum comparandum Congregationem nostram ingressus, plus juvit, quam adjutus est. Obedientiæ silentijque Regularis, cultor præcipuus, paucos annos, in extrema carnis maceratione vixit, continuâ verè Extra-
Totus extaticus. si DEO adhærens, reali mortis extrasi in DEUM perrexit. Post mortem plurimi de plebe concurrentes, de veste, pilis, unguibus abscessum aliquid detraxerunt, admirantes omnes, quod mortua ipsius caro non rigeat, sed ut

viva mollis semper remanebat. *Ex P. Phil. Malabayla, Carolo à S. MARIA, &c.*

Vixisse supremum sub hoc ipsum tempus in terris creditur, ut in coelis viveret, Venerabilis P. F. Bernardus Catalanus, sacrum Institutum nostrum sub Regula S. P. Benedicti, de Calatrava Professus, Admirabilis Matris, Virginis BENEDECTÆ cultu & devotione, verè singularis, qui quo affectu eandem Cœli imperatricem, Angelorum Reginam coleret, illustri argumento testatum, posteris reliquit, quando nimirum, pro auctoritate majori, & obligatione testatori, Instrumento publico erecto, exoratis certis Patronis, ejisdem testibus, sese Eidem Virgini perpetuo devovit, & emancupavit. Cujus devotionis Copias, multorum fore usui salubriter futuras hic subijcimus:

MARIA Virgo sanctissima, Mater Domini nostri IESU Christi, veri DEI & hominis, Advocata & Protectrix peccatorum: Ego illorum major, & qui magis tuo indigeo favore, O pietatis & Misericordie Regina, ad pedes tuos provolutus me in perpetuum Tue Majestatis servum offero, & humiliter peto, in talem admittas, obtineatque a Filio tuo eam gratiam, qua ad tibi placendum in omnibus meis cogitationibus, verbis & operibus requiritur, diligendo ex toto corde Divinam Majestatem, qua cogitavero, locutus vel operatus fuero, vel omifero cogitare, dicere aut operari, ad supremum honoris & gloria SS. Trinitatis dirizantur. cui meæ actiones gratia erunt, si tu Virgo immaculata hanc donationem & oblationem, qua me in perfectum servum tuum offero, digneris admittere. Et precor S. Joseph Sponsum Tuum, Angelum Custodem, S. Bernardum, S. Benedictum, Sanctos Joannem Baptistam & Evangelicum, Vincentium Martyrem & Vincentium Confessorem, Sanctos Guilelmum & Honoratum, Sanctam Annam felicem Matrem tuam, S. Magdalenam, sanctos Apostolos, & omnem Curiam cœlestem, Angelos & Spiritus beatos, velint pro me intercedere, quatenus Tu dignissima DEI Mater, me in perpetuum servum recipias, possimque Te imitari in Voluntatis propriae resignatione, & profunda humilitate ceterisque Virtutibus, quibus ornata fuisti. Et ut omni tempore constet me tibi ipsam iradidisse, & ad ejus rei per-

V. Bernardus Catalanus.

Emancupatio facta Deipata.

Suffragia sanctorum.

perpetuam memoriam, & ut omnes, qui presentes litteras viderint, sciant me Tuum esse perpetuum famulum, ac Lucifer & omnes Inferni ministri desperent, nullamque partem se in me habituros esse intelligant, hanc chartam propria manu scripsi, meo nomine subscripsi, & armorum meorum sigillo communi, in Regia Aula Legionensis Urbis, ipsa die Nativitatis Salvatoris nostri, recepto prius ejus Sacratissimo Corpore, Anno 1606. etatis meae 38. & omnes Creaturas, ad quas hujus oblationis notitia devenit, contestor & provo-
 Contestatio.

 voco, ut si (quod DEUS avertat) gravibus meis peccatis id exigentibus a recta Virtutum via deviare, indicent mihi, & memoriae representent, me non esse meum, idque solum facere, loqui, & cogitare posse, quod gratum sit Angelorum Reginae Dominae meae.

Perpetuus MARIE Virg.
 Dominae meae Servus F. Bernardus Catalanus
 Et Ego indignissimus
 F. Gabriel tuus.

Vitam Bernardus hic, secundum Ordinis Regulam instituit sanctissimam, sicque saecularia quibus ex officio intendere debuit, peregit, ut spiritalia, quibus toto animo deditur erat, non omitteret. Puritatem mentis & corporis, quo magis ad Angelicam naturam accederet, summa cura servavit: & post multa pietatis opera ad extrema deveniens, dum jam ultimum traheret spiritum, Beatos Patres BENEDICTUM & Bernardum, sibi adstantes, unum a dextris, alterum a sinistris, ejus manus suaviter sustentantes, eique animum addentes conspexit, quibus ducenibus, corpore solutus in aeternam emigravit patriam. Franciscus de Brivar, Chrysof. Hen-
 Felicitissima mors.

 rig. &c.

Extinguitur hoc etiam anno Michael Perez de Heredia, vir multa experientiae & eruditionis, Monachum professus in Valle Paradyfi, in quo pro meritis etiam Abbas electus fuit, summaque & diligentia & prudentia locum gubernavit. Eximius fuit Theologus, tantumque concionando profecit, ut inter praecipuos sui temporis Ecclesiastes numeraretur, atque efficacissime sua eloquentia populum ad Virtutum exercitia & vitiorum fugam excitaret. Utque laboris sui sequen-

tura etiam fruerentur saecula, scripsit eleganti stylo

Quadragesimalium Concionum, Librum, in quarto, apud Viduam de Casio.

Concionum de Sanctis Tomum alterum, in quarto Salmantica excusum apud Antoniam Ramirez.

De fuga Beatae MARIE Virginis in Aegyptum Librum unum in octava Madriti, & Cesar-Augusta.

In superiore Germania nostra rursus insignis flosculus, in Hortos Elyfios transponitur die 15. Junij hujus anni, corpusculi deposita sarcina. Hac Fryburgi Helvetiorum patre senatore nata, Mariae nomen ex Baptismate tulit, imbecillis natura, ita ut puella etiamnum jam defuncta crederetur, & mensae cum funeralibus imposita pro funere haberetur, ad sternutationem ancillae, salutem apprecari audita, vivere deprehensa est. Oculis cum non minus debilis quam reliquo corpore esset, matri aliquando asseruit, quod si intrare Monasterium permitteretur, & oculorum aciem & integram valetudinem certo esset receptura. Dimissa proin ad Monasterium haud procul Fryburgo Cisterciensium, Virginum, paulo post alia difficultate laborare coepit, cum in cantu addiscendo tardior esset, ita ut ob hoc ipsum dimitti e Monasterio metueret. Quae cum anxietas aliquando misellam plurimum affligeret, ad imaginem quandam [Ecce Homo vocant] sollicitè conversa, gratiam Cantus addiscendi confidenter rogavit, audire quam primum sibi visa est, Christum ad se dicentem: Ita fiet sicut & facile cantum addiscere: quod etiam experta est. Priusquam habitu Novitiarum indueretur, ad parentes pro necessarijs quibusdam dimissa, in-
 Ingenij monumenta.

 V. Maria Fryburg. Monial.

 Ecce homo, mirè colit & opem experitur.

 Christus ipsi apparet.

 Aliotempore iterum.

 Divi-

Subscriptio.

Felicitissima mors.

Michael Perez de Heredia.

SS. Trinitatis Praesentia.

Divinum ferè semper Angelum suum Custodem intueri meruit, adeo praesentem & propinquum, ut ipsi partem sedilis in Choro (stallum vulgò vocant) cederet. In Festo Sanctissimæ Trinitatis Regulam S. P. B E N E D I C T I professâ, incredibili animi sui tripudio ipsam SS. Trinitatem Professioni interesse vidit. Bonis & Sanctis Colloquijs ita dedita fuit, ut si profana inmiscerentur, nec attenderet, nec audiret. In Colloquio aliquando de Beatissima Virgine, ita exarsit, ut secedere in celulam coacta sit, ubi in extasim raptâ Divinam Matrem cum puero in sinu videre meruit. Jejunijs corpus multum attrivit, maximè quando sacram Synaxim erat receptura.

Ejus exercitia per annum.

Per Adventum, & à septuagesima usque ad Pascha, continuo cilicio, & quotidiana disciplina corpus castigabat. Similiter ab Ascensione usque ad Pentecosten. A Paschate autem usque ad Ascensionem, ter solummodo in hebdomade. Nullus praeteribat dies, quin speciali aliqua mortificatione se affligeret. Donum lachrymarum quasi continuum habuit. Sanctissimæ Regulæ observantissimam, semper sese comprobavit. Contemplationis studio ita excelluit, ut vix vocaliter orare posset, quin statim in contemplationem reperetur. Tandem per decem menses hectica laborans febris & exhausta, brevi se morituram sentiens, vestibus indui petijt, in quibus esset sepelienda, & in agonia posita voluit in cinere reclinari, super quibus etiam feliciter in Domino requievit hoc ipso anno, juxta Ven. Elisabetham de Castello à Wilhelmo Abbate Altæ Ripæ tumulata. Miraculis deinde aliquot ad sepulchrum se prodentibus. Maria etiam soror germana, à Dæmone obsessâ solo sororis Rosario collo injecto, brevi est liberata. *Ex Vita per Guilhelmum Abbatem, &c.*

Elevatio S. Macarij.

Cùm, ut anno superiore dictum, S. Macarij Abbatis S. Jacobi in Urbe Herbitopolitana sacrum corpus ubi requiesceret, Divina revelatione detectum omnium jam ore celebraretur, Illius ac Revmus Princeps Julius Echter à Mespelbruno ejusdem Urbis Episcopus impulsu Numinis hoc anno sacrosancta lipfana è priori tumulo elevata, digniorem in locum, hoc est in tem-

pli Chorum maxima cum solemnitate transferenda curavit, ipseque cum incredibili concursu Canonicorum, cleri, populique interfuit, dicente pro concione Eucharistia tunc suffraganeo, populique devotionem mirè concitante, quo factum, ut deinceps singulari omnes ad tantum coelitem ducti reverentia, devotione & confidentia prodigiosas deinceps gratias & beneficia Divina invocato Divi Macarij suffragio impetrarent. Ea inter mulier caduco morbo miserabiliter afflicta, oblatris binis ad sancti viri corpus cereis, optatam illico sanitatem recepit. Joannes Zacharer homo agricola tantis lacerabatur doloribus, ut tumefacto follis instar capite & ulcerosis cavitatibus excarnificatus, vix capere quidquam cibi nedum labore lucrari posset, sed cum Elevationi praedictæ interesset, & novo Patrono se commendaret, ab omni quam primum ulcere, dolore, tantoque malo liberatus est. Eiusdem rustici uxor, viso tanto miraculo parem imo majorem accepit gratiam, quando & unius oculi cæcitatem, & brachij ulcerosam gangrenam quæ miserum membrum ita depascebatur, ut jam jam abscindendum videretur, salutato S. Macarij tumulo feliciter absterfit. Joannes Siel Artium Magister & Dicafterij Provincialis Procurator, lethali correptus febris, cum opem Divi implorasset, salvus & incolumis è lecto surrexit. Petrus Conquet Episcopalis Seminarij Alumnum membris omnibus captus ac debilis voto ad S. Macarium facto, si convalesceret, ejus tumulum venerandi, integram totius corporis obtinuit sanitatem. Obtulerunt etiam votiva dona Divo Macario Illustri Dominus ab Erthal ejusque Domina conjux Illius Principis Julij Episcopi Herbitopolensis ex sorore neptis, quod prolem languidam, & emortuo manuum pedumque vigore debilitatam, ac praeter hoc, profuente non raro, ex oculis auribus, ore, ac naribus sanguine prope euctam, ope Patroni ejusdem, sospitem integræque sanitati redditam accepissent, ut nihil de alijs miraculis memoremus. *Ex Vita S. Macarij per Michaelem Heim Theologum.*

Miraculorum gloria.

Insigne beneficium.

Aliud miraculum.